

Na podlagi drugega odstavka 19. člena, petega in šestega odstavka 20. člena ter za izvrševanje 104. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – Odl. US, 33/07 – ZPNačrt in 57/08 – ZFO-1A) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o sežiganju odpadkov

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

(1) Ta uredba v skladu z Direktivo 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov (UL L št. 332 z dne 28. 12. 2000, str. 91) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2000/76/ES) določa ukrepe, obvezna ravnanja, prepovedi in druge pogoje za sosežiganje in sežiganje odpadkov ter pogoje in ukrepe glede obratovanja naprav za sosežig odpadkov (v nadaljnjem besedilu: naprava za sosežig) in sežigalnic odpadkov (v nadaljnjem besedilu: sežigalnica) z namenom, da se preprečijo ali omejijo škodljivi učinki na okolje, zlasti onesnaževanje z emisijo snovi v zrak, tla, površinsko vodo in podzemno vodo, kolikor je to izvedljivo, ter posledično na tveganje za zdravje ljudi.

(2) Za vprašanja glede ravnanja z odpadki, ki niso posebej urejeni s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja ravnanje z odpadki.

2. člen

(uporaba)

(1) Ta uredba se uporablja za vse naprave za sosežig in sežigalnice.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se ta uredba ne uporablja za:

1. naprave, ki s sežiganjem obdelujejo samo:

– rastlinske odpadke iz kmetijstva in gozdarstva,

– rastlinske odpadke iz živilsko-predelovalne industrije, če se s sežiganjem pridobljena toplota uporabi,

– vlaknate rastlinske odpadke iz proizvodnje primarne papirne kaše in proizvodnje papirja iz papirne kaše, če gre za sosežig odpadkov na kraju nastanka teh odpadkov in se s sosežiganjem pridobljena toplota uporabi,

– odpadke iz lesa, razen tistih, ki se zaradi obdelave lesa z zaščitnimi sredstvi in s premazi, ki vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine, ali kot odpadni les pri graditvi ali rušenju objektov uvrščajo med onesnaženo biomaso v skladu s predpisom, ki ureja predelavo nenevarnih odpadkov v trdno gorivo,

– odpadke iz plute,

– radioaktivne odpadke ali

– odpadke, nastale pri iskanju in izkoriščanju virov nafte in plina na vrtnih ploščadih, kadar se sežigajo na teh ploščadih;

2. eksperimentalne naprave, ki se uporabljajo za raziskave, razvoj in za preskušanje za namen izboljšanja postopkov sežiganja, če je letna količina s sežiganjem obdelanih odpadkov manjša od 50 ton.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se v sežigalnicah in napravah za sosežig lahko sežigajo živalski stranski proizvodi ali živalske beljakovine in masti, pridobljene s toplotno obdelavo živalskih stranskih proizvodov, če je tako sežiganje v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi (UL L št. 273 z dne 10. 10. 2002, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1774/2002/ES), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (ES) št. 437/2008 z dne 21. maja 2008 o spremembi prilog VII, X in XI k Uredbi (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za predelavo mleka in mlečnih izdelkov, opredeljenih kot snovi kategorije 3 (UL L št. 132 z dne 22. 5. 2008, str. 7), ter v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstvena pravila za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi v Republiki Sloveniji.

(4) Določbe te uredbe, ki se nanašajo posebej na nevarne odpadke, se ne uporabljajo za naslednje nevarne odpadke:

1. gorljive tekoče odpadke, vključno z odpadnimi olji v skladu s predpisom, ki ureja odstranjevanje odpadnih olj:

– če vsebujejo skupaj do 10 mg polikloriranih bifenilov (PCB) ali pentaklorfenolov (PCP) ali drugih polikloriranih aromatskih ogljikovodikov na kg odpadnega olja,

– če ne vsebujejo drugih nevarnih snovi, na podlagi katerih se v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, uvrščajo med nevarne odpadke,

– če je njihova kurilna vrednost najmanj 30 MJ/kg;

2. katerekoli gorljive tekoče odpadke, ki v zgorevalnih plinih, ki nastanejo zaradi njihovega sežiganja, ne povzročajo emisije drugih snovi ali večje emisije snovi v zrak kot uporaba ekstra lahkega kurilnega olja za gorivo v skladu s predpisom, ki ureja kakovost tekočih goriv.

3. člen

(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. odpadki so katerikoli trdni ali tekoči odpadki v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki;

2. nevarni odpadki so katerikoli trdni ali tekoči odpadki, ki so nevarni odpadki v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki;

3. mešani komunalni odpadki so odpadki iz gospodinjstev in odpadki iz trgovine, industrije in ustanov, ki so zaradi svoje narave in sestave podobni odpadkom iz gospodinjstev, razen ločeno zbranih frakcij, ki se v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, uvrščajo v podskupino 20 01 iz klasifikacijskega seznama odpadkov in drugih odpadkov, ki se uvrščajo v podskupino 20 02 iz klasifikacijskega seznama odpadkov;

4. sežigalnica je katerakoli nepremična ali premična naprava, namenjena toplotni obdelavi odpadkov z izkoriščanjem pridobljene zgorevalne toplote ali brez nje. Toplotna obdelava odpadkov vključuje sežig z oksidacijo odpadkov, pa tudi pirolizo, uplinjanje, obdelavo v plazmi ali druge postopke toplotne obdelave, če se snovi, ki nastanejo pri obdelavi, pozneje sežgejo. Sežigalnica vključuje območje in celotno napravo za sežiganje odpadkov, vključno z vsemi linijami za sežiganje, sprejemom odpadkov, skladiščem, napravami za predobdelavo na kraju samem, sistemi za oskrbo z odpadki, gorivom in zrakom, kotlom, napravami za čiščenje odpadnih plinov, napravami za obdelavo ali skladiščenje ostankov in odpadne vode na kraju samem, odvodnikom, napravami in sistemi za nadzor postopkov sežiganja, zapisovanja in spremljanja pogojev sežiganja;

5. naprava za sosežig je katerakoli nepremična ali premična naprava, ki je namenjena zlasti proizvodnji energije ali določenih izdelkov, v kateri se odpadki uporabljajo običajno kot dodatno gorivo ali pa se toplotno obdelajo za namen odstranjevanja. Če se v napravi sosežig odpadkov izvaja tako, da je glavni namen toplotna obdelava odpadkov in ne proizvodnja energije ali izdelkov, se naprava šteje za sežigalnico. Naprava za sosežig vključuje območje in celotno napravo za sosežig, vključno z vsemi linijami za sosežig, sprejemom odpadkov, skladiščem, napravami za predobdelavo na kraju samem, sistemi za oskrbo z odpadki, gorivom in zrakom, kotlom, napravami za čiščenje odpadnih plinov, napravami za obdelavo ali

skladiščenje ostankov sežiganja in odpadne vode na kraju samem, odvodnikom, napravami in sistemi za nadzor postopkov sežiganja, zapisovanje in spremljanje pogojev sežiganja;

6. obstoječa sežigalnica ali obstoječa naprava za sosežig je sežigalnica ali naprava za sosežig:
- ki obratuje in ima gradbeno dovoljenje, izdano za napravo, v kateri se odpadki sežigajo, pred 28. decembrom 2002, ali
 - ki je odobrena ali registrirana za sežig ali sosežig v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, in ima gradbeno dovoljenje, izdano pred 28. decembrom 2002, in sicer pod pogojem, da je naprava začela obratovati najpozneje 28. decembra 2003, ali
 - za katero je bila po mnenju ministrstva, pristojnega za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), pred 28. decembrom 2002 vložena popolna vloga za dovoljenje za sežig v skladu s predpisom, ki ureja sežiganje odpadkov, ali za gradbeno dovoljenje, in sicer pod pogojem, da je naprava začela obratovati najpozneje 28. decembra 2004;
7. okoljevarstveno dovoljenje je okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, za predelavo odpadkov po postopku uporabe odpadkov kot gorivo ali za drugačno pridobivanje energije z oznako R1 ali za odstranjevanje odpadkov po postopku sežiganja odpadkov na kopnem z oznako D10. Okoljevarstveno dovoljenje se lahko nanaša na eno ali več naprav ali delov naprave na istem kraju, ki jih upravlja isti upravljavec;
8. istovrstni odpadki so odpadki istega imetnika odpadkov, ki nastajajo v procesu brez bistvenih sprememb ali motenj, tako da se fizikalne, kemične ali biokemične lastnosti odpadkov, pomembne za njihov sežig, bistveno ne spreminjajo ter so uvrščeni v isto skupino na klasifikacijskem seznamu odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki;
9. pošiljka odpadkov je pošiljka odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki;
10. obdelava odpadkov je vsak fizikalni, termični, kemični ali biološki postopek, vključno z razvrščanjem odpadkov, s katerim se spremenijo lastnosti odpadkov z namenom zmanjšanja njihove prostornine ali nevarnih lastnosti, lažjega ravnanja z njimi ali povečanja možnosti za njihovo nadaljnjo predelavo;
11. reprezentativni vzorec odpadkov je vzorec iz celotne količine odpadkov, ki ima enake lastnosti kot povprečna sestava odpadkov, ki so predmet kemične analize;
12. nazivna zmogljivost sežiganja je največja zmogljivost naprave za sosežig ali sežigalnice, ki jo opredeli proizvajalec naprave in jo zapiše v tehnično dokumentacijo, namenjeno uporabnikom naprave. Nazivna zmogljivost sežiganja se izraža v količini odpadkov, ki se sežgejo v 1 uri obratovanja naprave;
13. upravljavec naprave za sosežig ali upravljavec sežigalnice je katera koli pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki upravlja ali nadzoruje napravo za sosežig ali sežigalnico, ali na katero je bilo preneseno pooblastilo za odločanje o tehničnem delovanju naprave;
14. imetnik odpadkov je imetnik odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki.

II. OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

4. člen

(pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

- (1) Za obratovanje naprave za sosežig je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za:
- predelavo odpadkov po postopku z oznako R1, če se odpadki uporabljajo kot običajno ali kot dodatno gorivo,
 - odstranjevanje odpadkov po postopku z oznako D10, če se odpadki toplotno obdelajo za namen odstranjevanja.
- (2) Za obratovanje sežigalnice je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za predelavo odpadkov po postopku z oznako R1, če se trdni komunalni odpadki uporabljajo kot običajno ali kot dodatno gorivo z veliko energetsko učinkovitostjo, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, ali okoljevarstveno dovoljenje za odstranjevanje odpadkov po postopku z oznako D10.
- (3) Upravljavec naprave za sosežig ali upravljavec sežigalnice mora k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave za sosežig ali sežigalnice priložiti načrt ravnanja z odpadki, ki mora biti izdelan v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki. Načrt ravnanja z odpadki mora vsebovati tudi podatke o:
- napravi za sosežig ali sežigalnici in njeni opremljenosti, iz katerih je razvidno, da naprava za sosežig ali sežigalnica obratuje tako, da so ob upoštevanju vrste odpadkov, ki se nameravajo sosežigati ali sežigati, izpolnjene zahteve te uredbe,
 - izrabi toplote, pridobljene pri sosežigu ali sežigu odpadkov, kot je soprodukcija toplote ali elektrike, proizvodnja procesne pare ali daljinsko ogrevanje,
 - količini in škodljivosti ostankov sežiga in o njihovi predelavi z recikliranjem, če je to tehnično izvedljivo in ekonomsko upravičeno,
 - odstranjevanju ostankov sežiga in
 - programu obratovalnega monitoringa, ki ga sestavljata program obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov, in program obratovalnega monitoringa emisije snovi v vode v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov sežigalnice odpadkov in pri sosežigu odpadkov.
- (4) Okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave za sosežig ali sežigalnice se izda, če:
- emisija snovi in energije v zrak in vode ne presega mejnih vrednosti, določenih v predpisu, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov, in predpisu, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov sežigalnice odpadkov in pri sosežigu odpadkov,
 - postopki in metode sosežiga ali sežiga odpadkov ne povzročajo čezmernih obremenitev okolja in negativnih vplivov na krajino,
 - so izpolnjene gradbene in druge tehnične zahteve v skladu s to uredbo,
 - je s sosežigom ali sežigom odpadkov pridobljena toplota uporabljena za soprodukcijo toplote ali elektrike, proizvodnjo pare, daljinsko ogrevanje ali je drugače učinkovito uporabljena,
 - so zagotovljeni ukrepi za zmanjšanje količine ostankov sežiga odpadkov in njihove škodljivosti ter njihova predelava, če to omogoča uporaba najboljših razpoložljivih tehnik,
 - je zagotovljeno odstranjevanje ostankov sežiga, ki jih ni mogoče obdelati v napravi za sosežig ali sežigalnici, v skladu s to uredbo in s predpisi, ki urejajo odstranjevanje odpadkov, in
 - so zagotovljeni ukrepi varstva pred nenadzorovanimi dogodki in za primer okoljske nesreče.
- (5) Z okoljevarstvenim dovoljenjem se poleg vsebin, ki so določene za okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, določi tudi:
- vrste odpadkov, ki se lahko sosežigajo ali sežigajo, iz klasifikacijskega seznama odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki,
 - letna količina obdelanih odpadkov in nazivna zmogljivost sežiganja odpadkov v napravi za sosežig ali v sežigalnici,
 - vsebina in obseg programa obratovalnega monitoringa iz pete alineje tretjega odstavka tega člena,
 - program preverjanja istovetnosti odpadkov ob prevzemu in druge pogoje obratovanja,
 - način predhodne obdelave ostankov sežiga odpadkov pred njihovo predelavo ali odstranjevanjem, če je potrebna,
 - način predelave ali odstranjevanja ostankov sežiga odpadkov in
 - obvezno ukrepanje ob okvarah na napravi za sosežig ali sežigalnici ali ob tehnično neizogibnih ustavitvah ali motnjah v delovanju čistilnih ali merilnih naprav v skladu s predpisom, ki

ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov, in predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov sežigalnice odpadkov in pri sosežigu odpadkov.

(6) Če se sosežigajo ali sežigajo nevarni odpadki, je treba v okoljevarstvenem dovoljenju poleg zahtev iz prejšnjega odstavka določiti tudi:

- vrste in količine nevarnih odpadkov, ki se lahko sosežigajo ali sežigajo,
- najmanjši in največji masni pretok nevarnih odpadkov,
- najmanjšo in največjo kurilno vrednost nevarnih odpadkov ter
- največjo vsebnost onesnaževal v nevarnih odpadkih, na primer PCB, PCT, klora, fluora, žvepla in težkih kovin.

(7) Če je naprava za sosežig ali sežigalnica opremljena z napravo za mokro čiščenje odpadnih plinov, se v okoljevarstvenem dovoljenju določijo tudi:

- mejne vrednosti onesnaževal v odpadni vodi v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov sežigalnice odpadkov in pri sosežigu odpadkov, in
- največje vrednosti nadzornih parametrov odpadne vode, in sicer pH vrednosti, pretoka odpadne vode in temperature.

(8) Če se naprava za sosežig ali sežigalnica uvršča med naprave, ki povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, se za njeno obratovanje izda okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja vrste dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, če naprava obratuje v skladu s to uredbo.

(9) Če upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice nenevarnih odpadkov načrtuje spremembo v obratovanju, ki bi vključevala sežig ali sosežig nevarnih odpadkov, se to šteje za večjo spremembo v skladu s predpisom, ki ureja obratovanje naprav, ki povzročajo onesnaževanje večjega obsega.

III. PREVZEM ODPADKOV V SOSEŽIG ALI SEŽIG

5. člen

(zahteve za prevzem odpadkov)

- (1) Na območju naprave za sosežig ali sežigalnice morajo biti zagotovljene dovolj velike površine za izvajanje prevzema in preverjanja dostavljenih odpadkov ter za parkiranje in obračanje dostavnih vozil.
- (2) Na vhodnem delu naprave za sosežig ali sežigalnice mora biti nameščena tehnica za odpadke. Tehtanje odpadkov se lahko zagotovi tudi na tehnicah zunaj območja naprave za sosežig ali sežigalnice ali na vozilih za prevoz odpadkov.
- (3) Naprava za sosežig ali sežigalnica mora biti opremljena z opremo za preprečevanje prenašanja prahu in blata z vozili iz območja naprave za sosežig ali sežigalnice na vozišča javnih cest.
- (4) V napravi za sosežig ali sežigalnici mora biti urejen prostor za začasno skladiščenje zavrženih pošiljk odpadkov iz 9. člena te uredbe.

6. člen

(drugi ukrepi)

- (1) Upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice mora poleg ukrepov iz te uredbe sprejeti tudi druge ukrepe, predvsem organizacijske v zvezi s prevzemom odpadkov, z namenom, da prepreči ali omeji, kolikor je to izvedljivo, negativne učinke na okolje, zlasti onesnaževanje zraka, tal, površinske vode in podzemne vode, pa tudi emisije vonjav in hrup, ter neposredna tveganja za zdravje ljudi.
- (2) Upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice mora pred prevzemom odpadkov zagotoviti tehtanje po posameznih vrstah odpadkov iz klasifikacijskega seznama odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki. Če upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice sežiga samo lastne odpadke na kraju njihovega nastanka, lahko za ugotavljanje mase odpadkov namesto tehtanja uporablja za to primerne podatke o drugih parametrih nastajanja teh odpadkov.
- (3) Upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice lahko prevzame nevarne odpadke v obdelavo, če je izdelana ocena njihovih za sežiganje pomembnih lastnosti (v nadaljnjem besedilu: ocena nevarnih odpadkov), na podlagi katere lahko preveri skladnost z zahtevami iz okoljevarstvenega dovoljenja.

7. člen

(ocena nevarnih odpadkov)

- (1) Ocena nevarnih odpadkov mora vsebovati:
- oznako, naziv, opis odpadkov in njihovih fizikalnih in glavnih kemičnih lastnosti,
 - opis nevarnih lastnosti odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, in navedbo snovi, s katerimi se odpadki ne smejo mešati,
 - oceno dopustnosti in primernosti sežiganja odpadkov v napravi za sosežig ali sežigalnici,
 - opis predhodne obdelave odpadkov pred sežigom ali sosežigom ali utemeljitev opustitve predhodne obdelave in
 - navedbo potrebnih varnostnih ukrepov pri ravnanju z odpadki pred sežigom ali sosežigom.
- (2) Ocena nevarnih odpadkov mora biti izdelana v obliki, ki jo ministrstvo objavi na svojih spletnih straneh, in ob začetku sežiga ali sosežiga odpadkov ne sme biti starejša od dvanajstih mesecev.
- (3) Izdelavo ocene nevarnih odpadkov mora zagotoviti imetnik nevarnih odpadkov.
- (4) Ko imetnik odpadkov daljši čas redno oddaja pošiljke istovrstnih nevarnih odpadkov v isto napravo za sosežig ali sežigalnico, mora biti ocena nevarnih odpadkov izdelana pred sežigom ali sosežigom prve oddane pošiljke, za naslednje pošiljke istovrstnih odpadkov pa najmanj enkrat vsakih dvanajst mesecev.
- (5) Ocena nevarnih odpadkov mora temeljiti na kemični analizi odpadkov in mora obsegati vse parametre onesnaženosti odpadkov iz ocene nevarnih odpadkov iz drugega odstavka tega člena, razen tistih, ki nimajo pomembnega vpliva na okolje zaradi sežiga ali sosežiga. Parametre, ki niso vključeni v kemično analizo odpadkov, je treba v oceni nevarnih odpadkov posebej navesti ter obrazložiti razloge za njihovo izključitev.
- (6) V kemično analizo odpadkov je treba poleg parametrov iz prejšnjega odstavka vključiti tudi druge parametre onesnaženosti odpadkov, če pomembno vplivajo na okolje zaradi sežiga ali sosežiga odpadkov. Če so odpadki zaradi izvora ali kraja nastanka neobičajno onesnaženi z nevarnimi snovmi, ki niso navedene v oceni nevarnih odpadkov iz drugega odstavka tega člena, je treba to v oceni nevarnih odpadkov posebej navesti.
- (7) Kemična analiza odpadkov ne sme biti starejša od dvanajstih mesecev, lahko pa je stara največ tri leta, če gre za odpadke znanega povzročitelja odpadkov, pod pogojem, da v obdobju zadnjih treh let ni bilo sprememb tehnološkega procesa, pri katerem odpadki nastajajo.
- (8) Kadar odvzem reprezentativnega vzorca ni mogoč zaradi nehomogenosti odpadkov, mora ocena nevarnih odpadkov temeljiti na teoretičnih podatkih in empiričnih vrednostih ter na rezultatih ocen podobnih vrst odpadkov.
- (9) Če so nevarni odpadki ostanki kemikalij ali neporabljene kemikalije ali embalaža, onesnažena s kemikalijami, za katere je v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, izdelan varnostni list, se za izdelavo ocene nevarnih odpadkov namesto rezultatov kemične analize odpadkov lahko uporabijo podatki o sestavi snovi iz varnostnega lista.

(10) Za vzorčenje odpadkov, merjenje parametrov in drugih lastnosti nevarnih odpadkov v okviru kemične analize odpadkov se uporabljajo postopki vzorčenja, določeni v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe, in preizkusne metode za uvrščanje odpadkov med nevarne ali nenevarne odpadke v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, za določanje celotnega organskega ogljika in žarilne izgube pa preizkusne metode v skladu s predpisom, ki ureja odlaganje odpadkov na odlagališčih.

(11) V postopkih iz prejšnjega odstavka se lahko uporabljajo tudi druge preizkusne metode, če so rezultati validacij teh metod enaki rezultatom validacij metod iz standardov iz priloge 1 te uredbe.

(12) Oseba, ki pridobi pooblastilo ministrstva za izdelavo ocene nevarnih odpadkov v skladu z 21. členom te uredbe, mora izvajati vzorčenje odpadkov in izdelati oceno nevarnih odpadkov.

8. člen

(preverjanje odpadkov)

(1) Upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice mora pred sosežigom ali sežigom odpadkov zagotoviti preverjanje odpadkov, kar vključuje pregled predpisane spremljajoče dokumentacije o odpadkih in ugotavljanje istovetnosti odpadkov glede na vrsto, količino in njihove lastnosti. Preverjanje odpadkov je treba izvajati v skladu s programom preverjanja istovetnosti odpadkov, ki je podrobneje določen v okoljevarstvenem dovoljenju.

(2) Pri pregledu spremljajoče dokumentacije mora upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice preveriti njeno popolnost in veljavnost, še posebej pa mora preveriti oceno nevarnih odpadkov.

(3) Istovetnost odpadkov se ugotavlja z vizualnim pregledom odpadkov, istovetnost nevarnih odpadkov pa tudi s kontrolno kemično analizo reprezentativnih vzorcev odpadkov.

(4) Posebno natančen pregled istovetnosti odpadkov in njihove onesnaženosti mora biti opravljen pri pošiljki nevarnih odpadkov, kadar v skladu s četrtem odstavkom prejšnjega člena zanj ni potrebna ocena nevarnih odpadkov.

(5) Upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice mora pri prevzemu nevarnih odpadkov zaradi preverjanja njihove istovetnosti s kontrolno kemično analizo odpadkov zagotoviti odvzem reprezentativnih vzorcev naključno izbranih prevzetih odpadkov, razen kadar ni mogoče, kot v primeru infektivnih odpadkov iz zdravstvene dejavnosti ali podobnih odpadkov.

(6) Kadar je mogoče, je treba vzorce iz prejšnjega odstavka odvzeti pred raztovarjanjem odpadkov, hraniti pa jih je treba najmanj en mesec po izvedenem sosežigu ali sežigu.

(7) Kontrolno kemično analizo odpadkov reprezentativnih vzorcev iz tretjega odstavka tega člena je treba zagotoviti za najmanj 2% dostavljenih pošiljk nevarnih odpadkov, pri katerih je mogoč odvzem reprezentativnega vzorca. Kontrolna kemična analiza odpadkov mora biti pogostejše izvedena za pošiljke nevarnih odpadkov iz četrtega odstavka prejšnjega člena in za pošiljke nevarnih odpadkov imetnikov, katerih odpadki v preteklosti niso ustrezali podatkom v predloženi oceni nevarnih odpadkov.

(8) V okviru kontrolne kemične analize odpadkov iz prejšnjega odstavka se preverjajo zlasti tisti parametri odpadkov, na podlagi katerih se lahko ugotovi istovetnost oddanih odpadkov glede na podatke v dokumentaciji in značilna ali verjetna vsebnost nevarnih snovi v njih.

(9) Odvzem reprezentativnih vzorcev in kontrolna kemična analiza odpadkov morata biti izvedena s preizkusnimi metodami iz priloge 1 te uredbe, izvesti pa ju mora oseba, ki ima akreditacijo za izvajanje kemične analize odpadkov po metodah iz priloge 1 te uredbe za najmanj enega izmed organskih in enega izmed anorganskih parametrov onesnaženosti.

(10) Ministrstvo lahko upravljavcu naprave za sosežig ali sežigalnice, ki je hkrati edini povzročitelj odpadkov, ki se sežigajo v njegovi napravi za sosežig ali sežigalnici, v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli poenostavitev preverjanja odpadkov iz prvega odstavka tega člena, če je naprava za sosežig ali sežigalnica na kraju nastajanja odpadkov in je zagotovljeno ugotavljanje istovetnosti odpadkov z drugimi postopki v okviru organizacije dela na območju naprave za sosežig ali sežigalnice.

9. člen

(zavrnitev odpadkov za sosežig ali sežig)

- (1) Upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice ne sme sosežigati ali sežigati odpadkov, če:
1. sosežig ali sežig takih odpadkov ni v skladu z izdanim okoljevarstvenim dovoljenjem, še posebej, če to izhaja iz ocene nevarnih odpadkov;
 2. dvomi o istovetnosti odpadkov ali vsebnosti nevarnih snovi v njih;
 3. ni izdelana predpisana ocena nevarnih odpadkov;
 4. je ocena nevarnih odpadkov nepopolna ali nezadostna ali rezultati niso dovolj jasni ali
 5. ocena nevarnih odpadkov ni veljavna.

(2) Če upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice zavrne prevzem nevarnih odpadkov v skladu z določbami 2., 4. ali 5. točke prejšnjega odstavka, lahko imetniku odpadkov dovoli, da se odpadki začasno skladiščijo na območju naprave za sosežig ali sežigalnice za obdobje največ štirih mesecev z namenom, da se ocena nevarnih odpadkov dopolni ali ponovno izdela.

(3) Začetek začasnega skladiščenja iz prejšnjega odstavka mora upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice vpisati v obratovalni dnevnik.

- (4) Upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice mora pisno obvestiti pristojnega inšpektorja, če:
- ugotovi, da odpadki ne ustrezajo podatkom iz predložene ocene nevarnih odpadkov, ali
 - na podlagi 2. ali 4. točke iz prvega odstavka tega člena zavrne prevzem teh odpadkov ali
 - jih imetnik vzame nazaj.

(5) Pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o imetniku odpadkov in osebi, ki je izdelala oceno nevarnih odpadkov.

(6) Če upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice zavrne prevzem pošiljke odpadkov iz drugih držav članic Evropske unije ali iz tretjih držav, mora o tem obvestiti pristojnega inšpektorja in pristojni organ za čezmejno pošiljanje odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja čezmejno pošiljanje odpadkov.

10. člen

(odgovorna oseba za prevzem odpadkov)

(1) Upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice mora določiti osebo, ki je odgovorna za izvajanje predpisanih postopkov preverjanja dostavljenih odpadkov iz 7. člena te uredbe, in njenega namestnika.

(2) Odgovorna oseba ali njen namestnik iz prejšnjega odstavka mora biti med prevzemanjem odpadkov navzoča na lokaciji prevzema odpadkov.

IV. OBRATOVANJE NAPRAVE ZA SOSEŽIG IN SEŽIGALNICE

11. člen

(pogoji obratovanja)

- (1) Upravitelj sežigalnice ne sme sežigati odpadkov, če v nasprotju s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov:
1. ni dosežena stopnja sežiga, pri kateri je delež celotnega organskega ogljika (TOC) v žilindri in pepelu manj kot 3% ali je žarilna izguba manj kot 5% suhe teže materiala;

2. plin, ki nastane pri obdelavi odpadkov, po zadnjem dovodu zraka za sežig odpadkov ni segret na nadzorovan in homogen način ter tudi v najbolj neugodnih pogojih za dve sekundi na temperaturo 850 °C, merjeno blizu notranje stene ali na drugi reprezentativni točki sežigalne komore, če je tako določeno v okoljevarstvenem dovoljenju;

3. temperatura iz prejšnje točke za vsaj dve sekundi ni najmanj 1.100 °C, če se sežigajo nevarni odpadki, ki vsebujejo več kot 1% halogeniranih organskih snovi, izraženih kot klor;

4. vse linije sežigalnice niso opremljene z vsaj enim pomožnim gorilnikom ali ta gorilnik ni samodejno vključen, kadar po zadnjem dovodu zraka za sežig temperatura zgorevalnih plinov pade pod 850 °C oziroma 1.100 °C, ali ta gorilnik ni uporabljen ob zagonu in ustavljanju sežigalnice z namenom, da se temperatura 850 °C oziroma 1.100 °C vzdržuje ves čas obdelave odpadkov in dokler so nesežigani odpadki v sežigalni komori;

5. se za pomožni gorilnik ne uporablja gorivo, ki povzroča enako emisijo kot ekstra lahko kurilno olje, med zagonom in ustavljanjem sežigalnice, ali ko temperatura zgorevalnega plina pade pod 850 °C ali 1.100 °C.

(2) Upravitelj naprave za sosežig ne sme sosežigati odpadkov, če v nasprotju s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov, plin, ki nastane pri sosežigu odpadkov, na nadzorovan in homogen način ter tudi v najbolj neugodnih pogojih ni segret za dve sekundi na 850 °C ali na 1.100 °C, če se sosežigajo nevarni odpadki, ki vsebujejo več kot 1% halogeniranih organskih snovi, izraženih kot klor.

(3) Upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice mora v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov, zagotoviti namestitvev in uporabo samodejnega sistema za preprečevanje doziranja odpadkov:

1. ob zagonu, dokler se ne doseže temperatura 850 °C ali 1.100 °C ali temperatura, določena v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s petim odstavkom tega člena;

2. kadar se temperatura 850 °C ali 1.100 °C ali temperatura, določena v okoljevarstvenem dovoljenju v skladu s petim odstavkom tega člena, ne vzdržuje;

3. kadar neprekinjene meritve, določene v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov, kažejo, da je zaradi motenj ali okvar čistilnih naprav odpadnih plinov presežena katera koli mejna vrednost emisij.

(4) Ministrstvo lahko v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov, za nekatere vrste odpadkov ali za nekatere postopke toplotne obdelave v okoljevarstvenem dovoljenju odobri pogoje, ki se razlikujejo od pogojev iz prvega odstavka tega člena in glede temperature iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Če se v celulozni in papirni industriji sosežigajo lastni odpadki na kraju proizvodnje v obstoječih kotlih s kuriščem na lubje, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju odobri pogoje iz prejšnjega odstavka v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov.

(6) Ministrstvo mora o odobritvi pogojev obratovanja naprav za sosežig iz prejšnjega odstavka ter sežigalnic iz četrtega odstavka tega člena in rezultatih opravljenih preverjanj teh odobritev poročati Evropski komisiji kot del podatkov v skladu z zahtevami o poročanju iz 22. člena te uredbe.

(7) Upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice mora zagotoviti, da je s sosežigom ali sežigom odpadkov pridobljena toplota učinkovito uporabljena v največjem mogočem obsegu.

12. člen

(sosežig neobdelanih komunalnih odpadkov)

(1) Upravitelj naprave za sosežig mora zagotoviti, da pri sosežigu neobdelanih komunalnih odpadkov niso presežene mejne vrednosti, ki so v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov, določene za emisijo snovi v zrak iz sežigalnice.

(2) Za neobdelane mešane komunalne odpadke štejejo katerekoli ločeno zbrane gorljive frakcije komunalnih odpadkov ali njihove mešanice ali mešani komunalni odpadki, ki niso pripravljeni kot trdno gorivo v skladu s predpisom, ki ureja predelavo nenevarnih odpadkov v trdno gorivo.

13. člen

(odvajanje odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov)

(1) Upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice mora zagotoviti, da se odpadna voda, nastala pri čiščenju odpadnih plinov, odvaja v vode ali javno kanalizacijo v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov sežigalnice odpadkov in pri sosežigu odpadkov, ter pod pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja.

(2) Na območju naprave za sosežig ali sežigalnice in še posebej pri objektih za skladiščenje odpadkov je treba preprečiti vsako izpuščenje snovi z odvajanjem odpadne vode v tla in površinske ali podzemne vode, če to ni v skladu s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja.

(3) Za odpadne padavinske vode in za onesnaženo odpadno vodo, ki nastane zaradi razlitja ali pri gašenju požara, je treba na območju naprave za sosežig ali sežigalnice zagotoviti lahko dostopne in dovolj velike zbiralnike, kjer je pred odvajanjem odpadne vode v vode mogoče preverjati vsebnost škodljivih snovi v teh odpadnih vodah in jih po potrebi obdelati.

14. člen

(usposobljenost osebja)

(1) Upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice mora določiti osebo, ki je odgovorna za izvajanje predpisanih postopkov obratovanja naprave za sosežig ali sežigalnice, in njenega namestnika.

(2) Upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice mora zagotavljati ustrezno strokovno usposobljenost osebja sežigalnice glede na najnovejšo preizkušeno in na trgu dostopno tehnologijo, da se preverjanje odpadkov, vodenje obratovalnega dnevnika ter postopki glede sosežiga ali sežiga odpadkov izvajajo zanesljivo in v skladu s to uredbo.

V. RAVNANJE Z OSTANKI SEŽIGA

15. člen

(ostanki sežiga)

(1) Upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice mora zagotoviti, da se nastajanje ostankov sežiga in njihova škodljivost zmanjšata na najmanjšo možno mero.

(2) Ostanke sežiga je treba na območju naprave za sosežig ali sežigalnice ali zunaj nje v skladu s predpisom, ki ureja odlaganje odpadkov na odlagališčih, obdelati, če to omogoča uporaba najboljših razpoložljivih tehnik.

(3) Upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice mora zaradi ugotovitve fizikalnih in kemičnih ter nevarnih lastnosti ostankov sežiga pred določitvijo načina obdelave ali odstranjevanja iz prvega odstavka tega člena zagotoviti izvedbo potrebnih analiz deleža topnih spojin v njih, zlasti tistih, v katerih so vezane težke kovine.

(4) Izvedbo analiz iz prejšnjega odstavka je treba vpisovati v obratovalni dnevnik, rezultate opravljenih analiz pa mora upravitelj naprave za sosežig ali sežigalnice dostaviti ministrstvu kot prilogo k letnemu poročilu o delovanju in spremljanju naprave za preteklo koledarsko leto iz 17. člena te uredbe.

(5) Ostanke sežiga je treba glede na njihovo predvideno predelavo ali odstranjevanje skladiščiti med seboj ločeno in pri tem uporabiti postopke, ki omogočajo lažje ravnanje in čim večjo učinkovitost v vseh nadaljnjih stopnjah predelave ali odstranjevanja.

(6) V napravi za sosežig ali sežigalnici je treba zagotoviti, da se prah iz naprave za sosežig ali sežigalnice, suhi ostanki čiščenja odpadnih plinov ali drugi suhi prašni ostanki sežiga prevažajo in začasno skladiščijo v zaprtih posodah ali na drug način, ki preprečuje razprševanje prahu v okolje.

VI. SPREMLJANJE STANJA OBRATOVANJA

16. člen

(obratovalni monitoring)

Za spremljanje parametrov, pogojev in masnih koncentracij, pomembnih za sosežig ali sežig mora upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice zagotoviti namestitve merilne opreme in uporabo merilnih metod v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov, in predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov sežigalnice odpadkov in pri sosežigu odpadkov, ter s programom obratovalnega monitoringa iz tretjega odstavka 4. člena te uredbe.

VII. SODELOVANJE JAVNOSTI

17. člen

(letno poročilo o delovanju in spremljanju naprave za sosežig ali sežigalnice)

Upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice mora zagotoviti, da je javnosti dostopno letno poročilo o delovanju in spremljanju naprave za sosežig ali sežigalnice. Letno poročilo je sestavljeno iz štirih poročil, in sicer iz poročil o:

1. obdelavi odpadkov s sežiganjem ali sosežiganjem v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki,
2. emisiji snovi v zrak v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogoje za njegovo izvajanje,
3. emisiji snovi v vode v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih vod ter pogoje za njegovo izvajanje,
4. analizi deleža topnih spojin v ostankih sežiga, zlasti tistih, v katerih so vezane težke kovine.

VIII. OBRATOVANJE OB OKVARI NAPRAVE ZA SOSEŽIG ALI SEŽIGALNICE

18. člen

(ukrepi ob okvarah)

(1) Upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice mora zagotoviti, da ob okvarah naprave za sosežig ali sežigalnice ali ob tehnično neizogibnih ustavitvah ali motnjah v delovanju čistilnih ali merilnih naprav ni presežen čas, določen v okoljevarstvenem dovoljenju, v katerem koncentracije nadzorovanih snovi v izpuštih v zrak in očiščeni odpadni vodi lahko presegajo mejne vrednosti emisije.

(2) Upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice mora ob okvari naprave za sosežig ali sežigalnice, takoj ko je mogoče, zmanjšati ali ustaviti njeno obratovanje do takrat, ko lahko ponovno zagotovi njeno normalno obratovanje.

(3) Upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice mora ob okvari iz prvega odstavka tega člena in o izvedenih ukrepih za ponovno zagotovitev normalnega obratovanja naprave za sosežig ali sežigalnice obvestiti pristojnega inšpektorja.

IX. POSLOVNIK IN VODENJE EVIDENC

19. člen

(poslovnik)

(1) Upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice mora zagotoviti izdelavo poslovnika za obratovanje naprave za sosežig ali sežigalnice.

(2) Poslovnik iz prejšnjega odstavka obsega:

1. naziv upravljavca in opis naprave za sosežig ali sežigalnice,
2. vrste in količine odpadkov, ki se lahko sosežigajo ali sežigajo v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem,
3. podatke o obratovanju naprave za sosežig ali sežigalnice, in sicer o:
 - obratovalnem času,
 - načinu prevzemanja in preverjanja odpadkov,
 - načinu in metodah sežiga odpadkov,
 - ravnanju z odpadnimi plini in odpadnimi vodami in
 - ravnanju z ostanki sežiga;
4. navodila za izvajanje postopkov preverjanja odpadkov,
5. navodila za ravnanje z odpadki med začasnim skladiščenjem,
6. navodila za vzdrževalna dela,
7. navodila za redne preglede tehničnih objektov in opreme,
8. navodila za nadzor obremenjevanja okolja in ukrepanje ob čezmernem obremenjevanju okolja,
9. navodila za ukrepanje ob okoljskih nesrečah in
10. navodila za vodenje in shranjevanje obratovalnega dnevnika.

(3) Poslovnik iz prvega odstavka tega člena mora imeti naslednje priloge:

- tehnološki projekt naprave za sosežig ali sežigalnice, na podlagi katerega je izdano uporabno dovoljenje, in
- načrt ravnanja z odpadki iz tretjega odstavka 4. člena te uredbe.

20. člen

(vodenje evidence)

(1) Upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice mora vodenje evidence, določene s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, zagotoviti v obliki obratovalnega dnevnika.

(2) V obratovalni dnevnik iz prejšnjega odstavka se dnevno vpisujejo podatki o:

- količini, vrsti in imetniku prevzetih odpadkov,
- preverjanju odpadkov iz 8. člena te uredbe,
- ugotovitvah o pomanjkljivi ali napačni dokumentaciji ali dvomljivi istovetnosti odpadkov,

- začasnem skladiščenju ali zavrnitvi odpadkov,
- količini in vrsti sosežganih in sežganih odpadkov,
- količini in vrsti ostankov sežiga oziroma sosežiga,
- opravljenih analizah ostankov sežiga oziroma sosežiga,
- predelavi in odstranjevanju ostankov sežiga oziroma sosežiga,
- opravljenih vzdrževalnih delih na napravi za sosežig ali sežigalnici,
- izrednih in drugih pomembnih dogodkih glede obratovanja naprave za sosežig ali sežigalnice, vključno z delovanjem naprav za čiščenje odpadnih plinov in odpadnih voda, in
- izrednih dogodkih glede naprav za nadzor, trajnega spremljanja in registriranja pogojev sosežiga ali sežiga.

(3) Obratovalni dnevnik je treba voditi v skladu s poslovnikom iz 19. člena te uredbe ter ga hraniti do prenehanja obratovanja naprave za sosežig ali sežigalnice, pri čemer je treba zagotoviti da se dnevno v pisni obliki shranjujejo podatki o obratovanju naprave za sosežig ali sežigalnice.

(4) Obratovalni dnevnik iz prejšnjega odstavka lahko nadomesti računalniško vodena evidenca, če sta način vodenja in način varstva podatkov računalniško vodene evidence določena v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje naprave.

X. POOBLASTILO ZA IZDELAVO OCENE NEVARNIH ODPADKOV

21. člen

(pooblastilo za izdelavo ocene nevarnih odpadkov)

(1) Oseba, ki izdeluje oceno nevarnih odpadkov, mora za to dejavnost imeti pooblastilo ministrstva (v nadaljnjem besedilu: pooblastilo).

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka mora za pridobitev pooblastila izpolnjevati naslednje pogoje:

1. je gospodarska družba, zavod ali samostojni podjetnik posameznik in
2. ima akreditacijo za izvajanje preizkušanja po metodah iz desetega odstavka 7. člena te uredbe, ki so za posamezno vrsto nevarnih odpadkov potrebne glede na vrsto in vsebnost nevarnih snovi,
3. ima akreditacijo za izvajanje preskušanja po metodah iz prejšnje točke za del obsega, za katerega prosi za pooblastilo, in pogodbo o sodelovanju z osebami, ki imajo takšno akreditacijo za ostali del obsega.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena dobi pooblastilo na podlagi vloge pri ministrstvu.

(4) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o prosilcu za pooblastilo in navedbo o vrsti, področju in obsegu izdelave ocene nevarnih odpadkov, za katerega prosilec želi pooblastilo. Vlogi mora biti priložena akreditacijska listina s prilogami, iz katerih je razviden obseg akreditacije, v primeru iz 3. točke tretjega odstavka tega člena pa tudi kopije pogodb o sodelovanju z drugimi osebami in njihove akreditacijske listine.

(5) Pooblastilo se izda za nedoločen čas.

(6) Ministrstvo lahko osebi iz prvega odstavka tega člena odvzame pooblastilo pred iztekom njegove veljavnosti, če:

1. ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka tega člena ali
2. izdeluje ocene nevarnih odpadkov, za katere nima veljavnega pooblastila, ali
3. ministrstvo ugotovi nepravilnosti pri izdelavi ocene nevarnih odpadkov ali interpretaciji rezultatov ocene.

(7) Za potrebe izdelave ocen nevarnih odpadkov ministrstvo vodi seznam izdelovalcev ocen nevarnih odpadkov, ki vsebuje podatke o:

1. imenu in sedežu osebe,
2. vrsti, področju in obsegu izdelave ocen nevarnih odpadkov, za katero ima pooblastilo.

XI. POROČANJE KOMISIJI

22. člen

(poročanje Evropski komisiji)

(1) Ministrstvo o izvajanju te uredbe poroča Evropski komisiji vsaka tri leta.

(2) Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika Evropske komisije in se pošlje Evropski komisiji najpozneje v devetih mesecih po izteku triletnega obdobja, ki je zajeto v poročilu.

XII. NADZOR

23. člen

(inšpektorji)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

XIII. KAZENSKKE DOLOČBE

24. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 10.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

- v nasprotju s prvim odstavkom 4. člena te uredbe nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave za sosežig,
- v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena te uredbe nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje sežigalnice,
- načrtuje spremembo v obratovanju, ki bi vključevala sežig ali sosežig nevarnih odpadkov in ne zagotovi, da se v skladu z devetim odstavkom 4. člena te uredbe to šteje za večjo spremembo v skladu s predpisom, ki ureja obratovanje naprav, ki povzročajo onesnaževanje večjega obsega,
- na območju naprave za sosežig ali sežigalnice ne zagotovi površin za izvajanje prevzema in preverjanja odpadkov ter za parkiranje in obračanje dostavnih vozil v skladu s prvim odstavkom 5. člena te uredbe,

– na vhodnem delu naprave za sosežig ali sežigalnice ne namesti tehtnice za odpadke ali ne zagotovi tehtanja odpadkov na tehtnicah zunaj naprave za sosežig ali sežigalnice ali na vozilih za prevoz odpadkov v skladu z drugim odstavkom 5. člena te uredbe,

– ne opremi naprave za sosežig ali sežigalnice z napravami za preprečevanje prenašanja prahu in blata s transportnimi vozili z območja naprave za sosežig ali sežigalnice na vozišča javnih cest v skladu s tretjim odstavkom 5. člena te uredbe,

– v napravi za sosežig ali sežigalnici nima urejenega prostora za začasno skladiščenje zavrnjenih pošiljk odpadkov v skladu s četrtrim odstavkom 5. člena te uredbe,

– pred prevzemom odpadkov ne zagotovi njihovega tehtanja po posameznih vrstah odpadkov iz klasifikacijskega seznama odpadkov v skladu z drugim odstavkom 6. člena te uredbe,

– v nasprotju s tretjim odstavkom 6. člena te uredbe prevzame nevarne odpadke v obdelavo, ne da bi bila izdelana ocena nevarnih odpadkov,

– v nasprotju z dvanajstim odstavkom 7. člena te uredbe sprejme v obdelavo nevarne odpadke, za katere ocene nevarnih odpadkov ni izdelala oseba, ki ima pooblastilo ministrstva za izdelavo ocen odpadkov, pridobljeno v skladu z 21. členom te uredbe in akreditacijo za preizkusne metode iz desetega odstavka 7. člena te uredbe,

– pred sosežigom ali sežigom odpadkov ne zagotovi preverjanja prevzetih odpadkov v skladu s prvim odstavkom 8. člena te uredbe,

– v nasprotju s prvim odstavkom 9. člena te uredbe sosežiga ali sežiga odpadke tako, da niso izpolnjeni pogoji za njihov prevzem in sosežig ali sežig,

– v nasprotju s prvim odstavkom 11. člena te uredbe sežiga odpadke, čeprav za njihov sežig niso izpolnjeni pogoji iz predpisa, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov,

– v nasprotju z drugim odstavkom 11. člena te uredbe sosežiga nevarne odpadke, ki vsebujejo več kot 1% halogeniranih organskih snovi, izraženih kot klor, čeprav plin, ki nastane pri sosežigu odpadkov, na nadzorovan in homogen način ter tudi v najbolj neugodnih pogojih ni segret za dve sekundi na 850 °C ali na 1.100 °C,

– ne zagotovi namestitve in uporabe samodejnega sistema za preprečevanje doziranja odpadkov v skladu s tretjim odstavkom 11. člena te uredbe,

– v skladu s prvim odstavkom 12. člena te uredbe ne zagotovi, da pri sosežigu neobdelanih mešanih komunalnih odpadkov niso presežene mejne vrednosti, ki so določene za emisijo snovi v zrak iz sežigalnice,

– ne zagotovi, da se odpadna voda, nastala pri čiščenju odpadnih plinov, odvaja v vode ali v javno kanalizacijo v skladu s prvim odstavkom 13. člena te uredbe,

– v nasprotju z drugim odstavkom 13. člena te uredbe na območju naprave za sosežig ali sežigalnice in še posebej pri objektih za skladiščenje odpadkov ne prepreči izpuščanja snovi z odvajanjem odpadne vode v tla in površinske ali podzemne vode, če to ni v skladu s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja,

– v nasprotju s tretjim odstavkom 13. člena te uredbe ne zagotovi za odpadno padavinsko vodo in za onesnaženo odpadno vodo, ki nastane zaradi razlitja ali pri gašenju požara, dostopnih in dovolj velikih zbiralnikov, kjer je pred odvajanjem v vode mogoče preverjati vsebnost škodljivih snovi v teh odpadnih vodah in jih po potrebi obdelati,

– ne zagotovi namestitve merilne opreme in uporabe merilnih metod v skladu s 16. členom te uredbe,

– ne zagotovi, da v skladu s prvim odstavkom 18. člena te uredbe ob okvarah na napravi za sosežig ali sežigalnici ali ob tehnično neizogibnih ustavitvah ali motnjah v delovanju čistilnih naprav ali merilnih naprav ni presežen čas, določen v okoljevarstvenem dovoljenju, v katerem koncentracije nadzorovanih snovi v izpušnih v zraku in očiščenih odpadni vodi lahko presegajo mejne vrednosti emisije,

– ob okvari naprave za sosežig ali sežigalnice ne zmanjša ali ne ustavi njenega obratovanja do takrat, ko lahko ponovno zagotovi njeno normalno obratovanje, v skladu z drugim odstavkom 18. člena te uredbe, ali

– ne obvesti pristojnega inšpektorja v skladu s tretjim odstavkom 18. člena te uredbe.

(2) Z globo od 3.500 eurov do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave za sosežig ali sežigalnice, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

– pri pregledu predpisane spremljajoče dokumentacije ne preveri njene popolnosti in veljavnosti ali ne preveri ocene nevarnih odpadkov v skladu z drugim odstavkom 8. člena te uredbe,

– ne ugotavlja istovetnosti odpadkov v skladu s tretjim odstavkom 8. člena te uredbe,

– ne izvaja natančnega vizualnega pregleda istovetnosti odpadkov in njihove onesnaženosti pri določenih pošiljkah nevarnih odpadkov v skladu s četrtrim odstavkom 8. člena te uredbe,

– zaradi preverjanja istovetnosti nevarnih odpadkov s kontrolno kemično analizo odpadkov ne zagotavlja odvzema reprezentativnih vzorcev naključno izbranih prevzetih odpadkov v skladu s petim odstavkom 8. člena te uredbe,

– ne hrani odvzetih vzorcev najmanj en mesec po izvedenem sosežigu ali sežigu teh odpadkov v skladu s šestim odstavkom 8. člena te uredbe,

– ne zagotavlja kontrolne kemične analize reprezentativnih vzorcev za najmanj 2% dostavljenih pošiljk nevarnih odpadkov, pri katerih je mogoč odvzem reprezentativnega vzorca, v skladu s sedmim odstavkom 8. člena te uredbe,

– v skladu s sedmim odstavkom 8. člena te uredbe ne zagotavlja kontrolne kemične analize odpadkov pogosteje za pošiljke nevarnih odpadkov iz četrtega odstavka 7. člena te uredbe in za pošiljke nevarnih odpadkov imetnikov, katerih odpadki v preteklosti najmanj enkrat niso ustrezali podatkom v predloženi oceni nevarnih odpadkov,

– v okviru kontrolne kemične analize ne preverja v skladu z osmim odstavkom 8. člena te uredbe zlasti tistih parametrov odpadkov, na podlagi katerih se lahko ugotovi istovetnost odpadkov glede na podatke iz njihove dokumentacije in tipična ali verjetna vsebnost nevarnih snovi v njih,

– v nasprotju z devetim odstavkom 8. člena te uredbe ne zagotovi, da sta odvzem reprezentativnih vzorcev in kontrolna kemična analiza odpadkov izvedena s preizkusnimi metodami iz priloge 1 te uredbe in da ju izvede oseba, ki ima akreditacijo nacionalne akreditacijske službe za izvajanje kemične analize odpadkov po metodah iz priloge 1 te uredbe za najmanj enega izmed organskih in enega izmed anorganskih parametrov onesnaženosti,

– ne vpiše začetka začasnega skladiščenja odpadkov v obratovalni dnevnik v skladu s tretjim odstavkom 9. člena te uredbe,

– ne zavrne prevzema odpadkov ali o zavrnitvi ne obvesti pristojnega inšpektorja v skladu s četrtrim odstavkom 9. člena te uredbe,

– ne zagotovi, da so na obvestilu podatki o imetniku odpadkov in o osebi, ki je izdelala oceno nevarnih odpadkov, v skladu s petim odstavkom 9. člena te uredbe,

– ne določi osebe, ki je odgovorna za izvajanje predpisanih postopkov preverjanja odpadkov in njenega namestnika v skladu s prvim odstavkom 10. člena te uredbe,

– ne zagotovi, da je odgovorna oseba ali njen namestnik med prevzemanjem odpadkov navzoč na lokaciji naprave za sosežig ali sežigalnici v skladu z drugim odstavkom 10. člena te uredbe,

– v nasprotju s prvim odstavkom 14. člena te uredbe ne določi osebe, ki je odgovorna za izvajanje predpisanih postopkov obratovanja naprave za sosežig ali sežigalnice, in njenega namestnika,

– ne zagotavlja strokovne usposobljenosti osebja sežigalnice glede na najnovejšo preizkušeno in na trgu dostopno tehnologijo v skladu z drugim odstavkom 14. člena te uredbe,

– ne zagotavlja, da se ostanki sežiga obdelajo v skladu z drugim odstavkom 15. člena te uredbe,

– ne zagotavlja izvedbe potrebnih analiz deleža topnih spojin v ostankih sežiga, zlasti tistih, v katerih so vezane težke kovine, v skladu s tretjim odstavkom 15. člena te uredbe,

– ne vpiše rezultatov analiz v obratovalni dnevnik ali ne dostavi rezultatov opravljenih analiz ministrstvu kot prilogo k letnemu poročilu o delovanju in spremljanju naprave za preteklo koledarsko leto v skladu s četrtrim odstavkom 15. člena te uredbe,

- ne skladišči ostankov sežiga med seboj ločeno in pri tem ne uporablja postopkov, ki omogočajo lažje ravnanje in čim večjo učinkovitost v vseh nadaljnjih stopnjah predelave ali odstranjevanja, v skladu s petim odstavkom 15. člena te uredbe,
- ne zagotovi, da se prah iz naprave za sosežig ali sežigalnice, suhi ostanki čiščenja odpadnih plinov ali drugi suhi prašni ostanki sežiga, prevažajo in vmesno hranijo v zaprtih posodah ali na drug način, ki preprečuje razprševanje prahu v okolje, v skladu s šestim odstavkom 15. člena te uredbe,
- ne zagotovi, da je letno poročilo o delovanju in spremljanju naprave dostopno javnosti, v skladu s 17. členom te uredbe,
- v nasprotju z 19. členom te uredbe nima poslovnika za obratovanje naprave za sosežig ali sežigalnice ali poslovnik ni izdelan v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 19. člena te uredbe ali
- ne vodi evidence, določene s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, v obliki obratovalnega dnevnika v skladu z 20. členom te uredbe.

(3) Z globo od 1.200 eurov do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba upravitelja naprave za sosežig ali sežigalnice.

XIV. PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

25. člen

(veljavnost izdanih okoljevarstvenih dovoljenj)

- (1) Okoljevarstvena dovoljenja za sosežig in sežig odpadkov, izdana v skladu s Pravilnikom o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 32/00, 53/01, 81/02 in 41/04 – ZVO-1), ostanejo v veljavi do izteka njihove veljavnosti.
- (2) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za sosežig ali sežig odpadkov, začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se končajo v skladu z določbami te uredbe.
- (3) Osebe, ki so pridobile pooblastilo za izdelavo ocen nevarnih odpadkov na podlagi Pravilnika o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 32/00, 53/01, 81/02 in 41/04 – ZVO-1), lahko izdelujejo ocene nevarnih odpadkov na podlagi tega pooblastila do izteka njegove veljavnosti.

26. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Pravilnik o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 32/00, 53/01, 81/02 in 41/04 – ZVO-1).

27. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-47/2008/6

Ljubljana, dne 26. junija 2008

EVA 2008-2511-0082

Vlada Republike Slovenije

dr. Andrej Bajuk l.r.
Minister

PRILOGA 1

Vzorčenje odpadkov

Pri odvzemu posameznih vzorcev in pri pripravi reprezentativnega vzorca je treba zagotoviti, da sestava reprezentativnega vzorca ustreza povprečni sestavi odpadkov v pošiljki skladno z določbami standarda SIST EN 5667-2.

1. Vzorčenje trdnih odpadkov

Pri pošiljki homogenih trdnih odpadkov se reprezentativni vzorec pridobi tako, da se naključno odvzame najmanj 1 kg mase odpadkov, ki sestavljajo pošiljko.

Pri pošiljki heterogenih trdnih odpadkov se reprezentativni vzorec pridobi kot naključno odvzeta zmes odpadkov, ki sestavljajo pošiljko. Število naključnih vzorcev ne sme biti manjše od 5, masa reprezentativnega vzorca pa ne manjša od 2 kg. Za manjše pošiljke heterogenih trdnih odpadkov se mora naključni vzorec odvzeti za vsak m3 odpadkov.

Če pošiljko heterogenih trdnih odpadkov sestavlja več enakih sodov ali zabojnikov, se posamezne naključne vzorce odvzame iz različnih sodov ali zabojnikov na način, ki je razviden iz preglednice 1 te priloge.

Preglednica 1: Število sodov ali zabojnikov, iz katerih je potrebno odvzeti naključni vzorec heterogenih trdnih odpadkov

Število sodov ali zabojnikov v pošiljki odpadkov ali zabojnikov heterogene sestave	Najmanjše število sodov, iz katerih se odvzame naključni vzorec
od 1 do 4	vsi sodi ali zabojniki
od 5 do 64	4
od 65 do 125	5
od 126 do 216	6
od 217 do 343	7
od 344 do 512	8
od 513 do 729	9
od 730 do 1000	10
od 1001 do 1300	11
Nad 1301	en naključni vzorec za vsakih 300 dodatnih sodov ali zabojnikov

2. Vzorčenje tekočih ali pastoznih odpadkov
Pri pošiljki homogenih tekočih ali pastoznih odpadkov se reprezentativni vzorec pridobi tako, da se naključno odvzame najmanj 1 liter odpadkov, ki sestavljajo pošiljko.
Pri pošiljki heterogenih tekočih ali pastoznih odpadkov se reprezentativni vzorec za posamezno cisterno pridobi kot mešanico 3 naključnih vzorcev odpadkov, odvzetih na določenih višinah cisterne. Višina odvzema vzorca odpadkov iz cisterne in količina tekočega ali pastoznega odpadka v vzorcu sta v odvisnosti od napolnjenosti cisterne določena v preglednici 2 te priloge.

Preglednica 2: Višina odvzema iz cisterne in količina naključnega vzorca heterogenih tekočih ali pastoznih odpadkov

+-----+						
Višina gladine tekočega odpadka, izražena v %	Višina odvzema naključnega vzorca, merjena od dna cisterne in izražena v % premera cisterne			Količina odvzetega tekočega odpadka v posameznem naključnem vzorcu, izražena v % celotne količine reprezentativnega vzorca		
premera cisterne	Zgornji Odvzem	Srednji odvzem	Spodnji odvzem	Zgornji odvzem	Srednji odvzem	Spodnji odvzem
100	80	50	20	30	40	30
90	75	50	20	30	40	30
80	70	50	20	20	50	30
70		50	20		60	40
60		50	20		50	50
50		40	20		40	60
40			20			100
30			15			100
20			10			100
10			5			100
+-----+						

Če pošiljko heterogenih tekočih ali pastoznih odpadkov sestavlja več enakih sodov, se reprezentativni vzorec pridobi kot mešanico naključnih vzorcev iz posameznih sodov. Število naključnih vzorcev se določi na način iz preglednice 2 te priloge. Najmanjša količina reprezentativnega vzorca tekočih ali pastoznih odpadkov je 2 litra.